

noget udførligere Drøftelse end den, der vilde have været nødvendig, hvis de tidligere Udvalgsmedlemmer havde haft Sæde deri. Nu kan det ikke nægtes, at man, saaledes som det allerede blev gjort gældende her i Gaar af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds (Vertelsen), ved at sidde i et Udvalg det ene Aar efter det andet selvfølgelig kommer til at gøre Opdagelser det ene Aar, som man ikke har gjort det første, og til at gøre Opdagelser det tredje Aar, som man ikke har gjort det første og det andet Aar, og saa er det saare naturligt, at disse Opdagelser, hvis man tror, de ere Forbedringer af Forslaget, blive fremsatte i Form af Ændringsforslag. Jeg hører altid det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds med Interesse, naar han omtaler saadanne Sager som den foreliggende, og det gør jeg ikke alene i Aar, men det har jeg ogsaa gjort ved tidligere Lejligheder, naar det ærede Medlem har optraadt med Varme og har kæmpet for den Overbevisning, han havde. Han talte ogsaa i Gaar med stor Varme og Betsalighed for sine Ændringsforslag. Naar han imidlertid i Dag har sagt, at det har forundret ham, at Udvalgets Medlemmer, som han antog for at være praktiske Landmænd, ikke have kunnet gaa ind paa hans Forslag, som efter hans Mening vare mere praktiske end Hvertallets, kan Skylden vel godt ligge hos disse Medlemmer, idet de maaske ikke ere praktiske nok til at indse Fordelen ved det ærede Medlems Forslag, men den kunde vel ogsaa ligge i, at det ærede Medlem ikke var i Stand til tilstrækkelig overbevisende at fremsætte sine Forslag, saaledes at de kunne trænge igennem. Det skal jeg imidlertid ikke nu komme ind paa. Jeg skal kun give min Tilslutning til, hvad det ærede Medlem udtalte i Gaar, nemlig at han kritisk havde gennemgaaet dette Forslag; hvis det ærede Medlem ønsker min Attest derved, skal jeg gerne give ham Attest for, at han ikke alene over for Forslaget, men ogsaa over for sine egne Forslag har anvendt fornøden Kritik. Da det som sagt ikke ligger for her, skal jeg imidlertid ikke fordybe mig deri og vende mig til de enkelte Forslag. Jeg skal da begynde med det første. Det er stillet af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds, der har den Mening, at Lovforslaget vil blive mere brugeligt, dersom hans Forslag bliver vedtaget. Jeg maa forudstikke den Bemærkning, at hvis det, man tilsigter ved dette Lovforslags Behandling, skal være at faa et Stykke af Kvaksalverlovgivningen ind, maa man naturligvis omstrive Regeringsforslaget, men det Ændringsforslag,

det ærede Medlem har stillet, vil ikke forbedre Lovforslaget i den Retning; det vil blot gøre det ligegyldende med det nuværende, det, der staar i den nu gældende Lov. Hvad siger den nuværende Lov? Den siger kun, at Dyr læger maa behandle smitsomme Sygdomme, og den taler ikke om Kvaksalvere eller om Eneberettigelsen til at behandle smitsomme Sygdomme. Naar man saa ser hen til de Bestemmelser, der i øvrigt findes, skal jeg særlig henvise det ærede Medlem til de Bestemmelser, der findes i Indenrigsministeriets Skrivelse af 17de September 1861. Den er foranlediget ved en Forespørgsel fra nogle Dyr læger oppe i Aalborg, om man ikke kunde gøre noget for, at de bleve eneberettigede til at behandle de syge Dyr. Det fandt Indenrigsministeriet ingen Anledning til, men det skriver: „Hvad endelig angaar de smitsomme Sygdomme, da er det vistnok i Loven af 29de December 1857, jfr. navnlig § 3, ligesom ogsaa tidligere i Forordningen af 28de November 1806 forudsat, at de eksaminerede Dyr læger ere eneberettigede til sammes Behandling“. Alligevel — udtaler Indenrigsministeriet — findes der ingen Straffebestemmelser over for Kvaksalvere og saadanne Folk. Jeg skal minde det ærede Medlem om — det er maaske ufornuddent, da det jo nok er efterstet af ham i Forvejen — at der har været nogle Folk under Navn af Grovsmede, der efter de gamle Plakater og Forordninger have Tilladelse til at behandle visse Sygdomme. De ere ikke nævnte her, og denne Ret falder bort for smitsomme Sygdommes Vedkommende. Indenrigsministeren mener, at over for disse smitsomme Sygdomme kan der ikke være Tale om, at andre end Dyr læger maa behandle dem; da de skulle have en af vedkommende Amtmand autoriseret Protokol — i Kjøbenhavn skal den være autoriseret af Politidirektøren — men Kvaksalverne ikke kunne faa en saadan autoriseret Protokol, kunne disse altsaa heller ikke af den Grund komme til at behandle disse Sygdomme. Men med Hensyn til Straffebestemmelserne formener Indenrigsministeriet i samme Skrivelse, at der vil være tilstrækkelig Sikkerhed deri, at der er paalagt vedkommende Eier Strafsansvar. I det her foreliggende Lovforslag findes Bestemmelsen om Strafsansvaret i § 15, i den gamle Lov i § 12, og der er, som tidligere omtalt, navnlig forleden af den ærede Indenrigsminister sat Bøder for Overtrædelser af Loven. I Følge Loven af 29de December 1857 ere disse satte fra 2 Rigsdaler indtil 50 Rigsdaler; her i Lovforslaget er deres Størrelse sat fra 10 indtil 500 Kr. Det